

handling i Finantsudvalget og i Grunden allerede var afgjort, kom alle disse Anker frem, og det fra en videnskabelig Side, fra en Side, som vi i alt Fald maatte ansee for kompetent til at dømme derom, og under disse Omstændigheder kunde en Deel af Finantsudvalgets Medlemmer ikke Andet end udtale, at det ikke forekom os, at dette var Dieblifket til at træffe en Afgjørelse, saalænge hele denne Strid stod paa, samt medens det er udtalt, at der endnu kan ventes forskjellige Indlæg i denne Sag baade fra den Eine og fra den Anden. Dette er Grunden til, at vi ikke nu have villet gjøre nogen Indstilling om dette Punkt, men have forbeholdt os til 3die Behandling at gjøre saadan Indstilling. Det er dog som sagt min Anskuelse, at der vanskeligt vil være nogen Udfigt til at ordne denne Sag paa anden Maade end den, der her foreligger.

Winther: Jeg ønsker blot at føie nogle Bemærkninger til det Punkt, som i dette Dieblif blev omtalt af den ærede sidste Taler, nemlig den botaniske Have, uden at jeg dog skal gaae ind paa Sagens Realitet, da jeg hører til dem, som troe, at den ikke er moden til at afgjøres i dette Dieblif, og da der jo kan forventes Forslag desangaaende til 3die Behandling. Det er altsaa kun en Side af, hvad der blev berørt af den ærede Taler, hvorpaa jeg yderligere vil henlede Opmærksomheden. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa det Betynderlige i, at en Sag af en saa stor finantsiel Betydning aldrig ligefrem havde været forelagt Rigsdagen til Overveelse og Afgjørelse. Den har i en Arrække leilighedsvis været bragt for Thinget, den har naturligvis været omtalt ved Demarcationslovens Vedtagelse; den har tidligere været paa Bane, da der var Tale om at beplante et Areal paa Fæstningsværkerne med en Slags Manteskole, og saaledes har den ved flere Leiligheder været paa Ontale, men til directe Afgjørelse har den ikke foreligget. Hvad er Grunden dertil? Det er den Stilling, som de separate Fonds indtage, og jeg ønsker netop at henlede Opmærksomheden paa Ulemperne ved disse Fonds lige forud for, at Mindretallets ærede Ordfører for Forslaget under Nr. 43,

som jeg har sluttet mig til, tager Ordet for dette Hovedforslag om Inddragelsen af disse Midler i Statskassen. Hvor er det, at denne Sag er afgjort? Den er afgjort i Universitetets Confsistorium; der er det, Afgjørelsen har fundet Sted. Ministerierne have aldrig havt Mod til at gribe ind ligeoverfor dette Collegium, og uagtet det viser sig, at det er Rigsdagen i Forbindelse med Regjeringen, der virkelig tager Disposition over disse Midler, er der ikke nogenstunde gjort Noget fra Regjeringens Side for at sætte Rigsdagen istand til at dømme om Forholdene, asseet fra alle Omstændighederne. Hvorfor har Regjeringen ikke gjort det? Det er efter min Overbeviisning, blot fordi den ikke har havt Mod til, omi jeg saa maa sige, at sætte dette Collegium, der lever i den Tro, at det er Disponent over Universitetets Midler, Stolen for Døren. Det er deri, Vanskeligheden har ligget med Hensyn til denne Sag; derfor ere de rette Disponenter over disse Midler ikke komne til orde i rette Tid, og det har ikke været muligt at komme til at bedømme Forholdet reent og klart ved en Sag, der laa uskladt for, men Sagen er iforveien bleven omviklet med mange Baand. Jeg siger, at her foreligger et stort og vigtigt Exempel paa, hvilke Ulemper der er forbundet med at have disse separate Fonds. Enhver, som læser om, hvad der er fremkommet ved Forhandlingerne om botanisk Have, maa næsten komme til at lee ved at see, paa hvilken Maade der drives Forretning mellem de forskjellige Ministerier angaaende Midler, som tilhøre Staten. Der har været de største Vanskeligheder at overvinde, fordi Finantsministeriet, Justitsministeriet og Krigsministeriet hver have flaaet stivt paa sine Rettigheder ligeoverfor de Penge, der alle høre Staten til. Det er efter min Overbeviisning det meest flaaende Exempel paa, hvor uhenfigtsmæssigt og skadeligt det er for Statens Midlers rette Anvendelse og for Rigsdagens og Regjeringens frie Raadighed over dem, at man opretholder disse saakaldte separate Fonds. — Det var kun denne lille Bemærkning, jeg vilde knytte til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgfreds (Wojfen).